

Відхиляється одна з частин рішення, а решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

СПРАВА «БАРИШЕВА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BARYSHEVA v. UKRAINE)

(Заява №9505/12)

Стислий виклад рішення від 14 березня 2017 року

Ця справа стосується двох епізодів жорстокого поводження працівників міліції із заявницею у січні та червні 2009 року.

У січні 2009 році заявницю було затримано за підозрою у незаконному придбанні та зберіганні особливо небезпечного наркотичного засобу та доставлено до ГУ МВС України у Харківській області (далі — управління міліції). Заявниця скаржилась до органів прокуратури, що під час затримання вона зазнала жорстокого поводження працівників міліції. За медичною допомогою заявниця не зверталась і згодом її скарга на жорстоке поводження була відхилена прокуратурою.

У червні того ж року заявницю знов затримано до доставлено до управління міліції, де за її твердженнями вона зазнала жорстокого поводження працівників міліції з метою отримання зізнання у вчиненні злочину. У зв'язку з цим заявниця звернулася зі скаргою до управління міліції. Заявницю також було госпіталізовано до лікарні, де в неї було виявлено низку тілесних ушкоджень.

У вересні 2009 року було порушено кримінальну справу за фактом перевищення службових повноважень щодо невстановленої групи працівників міліції. За результатами цього провадження не було встановлено відповідальних осіб, та обставин, за яких заявниця отримала тілесні ушкодження.

У листопаді 2011 року у справі було ухвалене остаточне рішення, яким було відмовлено у порушенні кримінальної справи щодо працівників міліції.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилась за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі — Конвенція) щодо двох епізодів жорстокого з нею поводження працівників міліції у 2009 році та відсутності ефективного розслідування її скарг на таке поводження. Європейський суд вирішив розглянути скарги заявниці виключно за статтею 3 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявниці щодо першого епізоду жорстокого з нею поводження, Європейський суд відхилив її у зв'язку з відсутністю доказів того, що заявниця зазнала жорстокого поводження працівників міліції у січні чи лютому 2009 року.

Щодо другого епізоду жорстокого поводження Європейський суд зазначив, що порушене кримінальне провадження, яке тривало близько двох з половиною років, не призвело до встановлення відповідальних за нанесені тілесні ушкодження осіб та обставин, за яких заявниця зазнала тілесних ушкоджень. Крім цього, кримінальна справа була порушена щодо «невстановленої групи працівників міліції», незважаючи на те, що імена чотирьох працівників міліції, яких зазначала заявниця, були відомі ще з початку провадження. Європейський суд також підкреслив, що на період проведення розслідування зазначених працівників міліції не було відсторонено від виконання службових обов'язків, у зв'язку з чим Європейський суд ще раз наголосив на важливості відсторонення від виконання службових обов'язків працівника, щодо якого проводиться розслідування або триває судовий розгляд у зв'язку з обвинуваченнями у жорстокому поводженні, а також його звільнення, у разі засудження. Європейський суд також вказав, що у цій справі заявниці не було забезпечено доступу до матеріалів справи.

У зв'язку з цим Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції щодо другого епізоду жорстокого поводження із заявницею.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятими скарги щодо другого епізоду стверджуваного жорстокого поводження працівників міліції, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 3 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявнику 7 500 (сім тисяч п'ятсот) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»